

בחור זה (גורמן) נראה לי יש בו ברכה רבה. שוחחתי איתו היום על פעולתו. הוא מוכן להחמכר לגמרי לעבודה זו, גם לגיוס אנשים וגם לגיוס כספים, גם פה וגם באמריקא. מרומים ובאמריקא.

הוא יסע אחי לארץ בעוד כשלושה שבועות לראות את מפעל הבטחון ואח"כ יעמוד כולו לרשות הפעולה הכספית והביוסית בארצות האימפריה ובאמריקא.

– היום התקיימה אספת הסטודנטים האר"יים בענין זה (לא השתתפתי בה), ואני שומע
מברל ומלוריה שגם בה נתבלה יחס חיובי לדבר. ריוויזיוניסטים אחרים הכניסו דיסוננס
בחביעה של שיתוף שתי ההסתדרויות ~~ההסתדרות~~ "הישנה" ו"החדשה" – אולם מטעמם
היה קטן.

30.9.38

הדרמה נסתיימה - לפי שעה. אימת המלחמה עברה. צמברלין והיטלר חתמו הודעת שלום...
מחסימה גם נבואתי השניה : באחד באוקטובר יכנסו קלגסי היטלר לטודטן-לנצ. יש שלום
לרשעים! ציחוסלובקיה משלמת המחיר. לא שאלו אפילו את פיה, - כפו אותה והיא אססססס
אומרת: רוצה אני...

החששני שעכשיו יגיע תורנו. כל הסימנים מכשירים רעות. דברי מ.מ., המזימה להכריז על הפסקת העליה בפרוץ מלחמה, חשובה דוגי בשם מ.מ. השוללת כל משאלותינו הצנועות בענין העליה - מטחים טובה של הרוח המנשבת.

יחזקאל שניחנה הבטחה לאמיר סקור בהיותו זה - ומי יודע איזו הבטחה, יותר מדי הם מזכירים לנו את שמו.

אם אתם רוצים להצטרף לפרויקט, אנא פנו אלינו בדואר אלקטרוני או בדואר רגיל.

בן צבי במכתב אלי מציע לאיים שלא נקבל המדינה אם לא יוסיפו לנו זאת וזאת - - -

אופטימיות מבורכת.

לונדון, 30.9.38

אליהו -

הבוקר קיבלתי את מברקך שבו אתה מבטיח לדחות החתימה הסופית עד שובי. קיבלתי גם הטופס ששלחת לפודריז'ניק - הוא נתאחר מפני שפודר. שלחו משום מה למרגס, למלון של פרלמוט, והגיע לידי רק שלשום בערב, לאחר ששלחתי לך מברקי האחרון.

על ההסכם לא אדון עכשיו, ^{אע"פ} זאת רק בשובי, בישיבת ההנהלה. אולם אני חייב להגיד לך שהתנהגותך לא הייתה מובנת לי. הסכם זה אינו מחייב לא את המפלגה ולא את ההסתדרות. גם לא את הארגון שאחזק משחתך בהנהלתו. הוא מחייב בשורה הראשונה את הנהלת הסוכנות. על ההנהלה להמליץ בפני הממשלה ולהיות אחראית לקבלת הבריונים לשורות כוחות ההגנה. וקודם כל צריכה ההנהלה לדון ולהחליט על כך. אבל אולי אפילו היה הדבר נוגע אך ורק לארגון הרי הארגון כפוף בעניינים פוליטיים למשמעת ההנהלה; שונאינו אומרים שהנהלה אינה אלא סניף מפא"י, אבל אפילו הם מניחים שסניף זה קיים. אתה אפילו לא הודית בקיומה.

כשנכנסתי להנהלה אמרתי לחברי המפלגה ואמרתי לחברי הנהלה שאם כי אני שליח המפלגה - הרי מהרגע שאני מקבל בחירת הקונגרס הריני רואה עצמי אחראי לא רק כלפי המפלגה - אלא כלפי החנועה הציונית כולה. בשבילי לא היו מליס ריקות. זוהי אמונתי והכרתי, בלעדיה לא הייתי אף רגע נשאר בהנהלה.

מפלגתנו מחיימת - והיה זמן שזו הייתה אמת - להיות הנושא העיקרי והנאמן של החנועה הציונית. ואיני יכול להשיג כיצד חברי מפלגה המטפלים בענף כה אחראי שוכחים פחאוס שיש הנהלה ושהאחריות עליה, והם מסדרים ענייני החנועה בלי דעת הנהלה ושלא בהסכמתה.